

531. A Krisztus mennybe felméne

Vad Péter Zsigmond

1. A Krisz - tus menny - be fel - mé - ne,
2. Ó, mi ke - gyel - mes Mes - te - rünk,
Hogy né - künk he - lyet szer - ze - ne,
Em - lé - kez - zél meg mi - ró - lunk,Aty - já - val meg - bé - kél - tet - ne,
Ki meg - hal - tál volt é - ret - tünk,
É - let - re bé - vin - ne.
Légy je - len mi - ve - lünk!

3. Te látod mennyből éltünket És nagy keserűséginket;
Vigasztald meg mi lelkünket, Hogy higgyünk tégedet.

4. Mert megfogadtad minékünk, Hogy léssz örökké mivelünk;
Adjad Szentleked minékünk, Hogy benned hihessünk.

5. És oltalmaz meg mindentől, Szent Atyádnak haragjától,
Ördögtől és kárhozattól, Minden dühösségtől.

6. Tekints nagy gyarlóságinkra, E világ csalárdságára;
Vigyél be a boldogságba, Te szent országodba.

7. Mindnyájan, ti, keresztyének, Az Úr Krisztust dicsérjétek,
Őnéki hálát adjatok, Felmagasztaljátok.

8. Dicséret legyen Atyának És ő Fiának, Krisztusnak,
És a mi Vigasztalónknak, A Szentháromságnak.

